

[Oluf Jensen.]

ærede Medlem ved dog, at der er et andet Ting end dette, og at det skulde kunne lykkes at gennemføre Venstres Forslag i Folketinget kan jeg aldeles ikke indse.

Der foreligger nu her et Forslag, som efter min Mening er tilfredsstillende, ikke alene for Roedyrkerne, men ogsaa for de andre, som det berører, Fabrikkerne og Arbejderne, og som kan føres ud i Livet paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Derfor har jeg været med til at anbefale det, og jeg har ikke udtalt det mindste om, at jeg hellere saa Venstres Forslag vedtaget.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg anerkender, at den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) nu er ved at komme ned paa Jorden, hvad han ikke var første Gang, han havde Ordet. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at naar han vil citere Udtalelser og navnlig Udtalelser, der er faldet for saa ganske kort Tid siden, synes jeg, han skulde citere dem rigtigt. Det, jeg udtalte, var nemlig ikke, at det ikke gjorde noget, om Sukkeret blev en 2—3 Ø. dyrere, men jeg udtalte, at naar man saa hen til den Mulighed, der kunde komme til at foreligge for en Stigning af Sukkerprisen, og sammenlignede den med det Gode, man opnaar gennem Forslaget: Muligheden for Dyrkning af Sukker til hele Landets Forbrug indenfor dansk Landomraade, og at dette Sukker bliver fremstillet paa danske Fabrikker og af danske Arbejdere, saa forekom det mig, at det Offer var meget billigt, der mulig kunde blive Tale om derigennem, at danske Hjem kom til at betale en lille Smule højere Sukkerpris. Endelig talte det ærede Medlem om at holde Frihandelens Fane højt. Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem nævner dette i Forbindelse med Venstres Forslag, som gaar ud paa en sandsynlig Forhøjelse af Beskyttelsen gennem flere Aar, saa taler det ærede Medlem som den blinde om Farverne.

Handelsministeren (Hauge): Ja, der er mange Maader at holde Frihandelsfanen højt paa. Forleden Dag vilde i Folketinget et Partis Ordfører holde Frihandelens Fane højt ved at fordoble Toldbeskyttelsen i det kommende Aar, og naar dette Aar var gaaet, kunde vi tales ved om, hvad der saa skulde ske. Jeg tror, vi kan lade alle disse Betragtninger om Frihandel ligge og holde os til det, vi nu skal have vedtaget her, og det er i Virkeligheden det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og intet andet. Der er intet andet Forslag mu-

ligt; man kan ikke gennemføre noget andet af forskellige Grunde, men ikke mindst af den Grund, at Tiden ikke er til det; Tiden vil være for knap til at gennemføre et andet Forslag.

Det kan heller ikke nytte at diskutere, om Fabrikkerne nu kunde være at bevæge til at give noget mere for Sukkerroerne. Jeg har sagt, at jeg ved ikke nogen Maade, hvorpaa man kan tvinge Fabrikkerne til at give mere, end de selv finder stemmende med deres Interesser at give. En Ting er i hvert Fald givet, at man ikke efter det Forslag, Venstre har stillet, har nogen Udsigt til at tvinge Fabrikkerne til at give mere, end de selv vil give. Hvis man gennemførte Venstres Forslag, skulde der optages helt nye Forhandlinger mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne paa et helt andet Grundlag, og jeg tror ikke, at nogen vilde kunne tvinge Fabrikkerne til, naar Roedyrkerne opnaar en saadan Pris, som de kunde opnaa efter Venstres Forslag, at give 5 Gange Melisprisen. Naar man kommer ned til en vis lav Melispris, vil og kan Fabrikkerne ikke give 5 Gange Melisprisen; saa kan denne Afregningsmaade med Dyrkerne ikke finde Sted længer. Man kan derfor være forberedt paa, at hvis Venstres Forslag skulde gennemføres, maatte der optages nye og meget vanskelige Forhandlinger med Fabrikkerne, og da man efter min Mening ingen Mulighed har for at tvinge Fabrikkerne til at gøre andet, end de selv synes er rigtigt, føler jeg mig overbevist om, at disse Forhandlinger vilde være besværlige og ikke til Fordel for Roedyrkerne.

Jeg vil dernæst sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det er dog besynderligt, at man ikke fra Roedyrernes Side har henvendt sig til mig med Ønsket om at faa Venstres Forslag gennemført, efter at dette var forelagt. Der er ikke sket nogen som helst Henvendelse til mig i den Henseende. Derfor maa jeg gaa ud fra, at Dyrkerne fremdeles ønsker Ordningen opretholdt, saaledes som vi er blevet enige om den. At den kan blive forbedret, er en Sag for sig; det bliver der ogsaa Mulighed for efter den Stilling, Folketinget har indtaget, og som jeg ventet, at ogsaa Landstinget vil slutte sig til.

Det ærede Medlem skulde ikke gentage her i Tinget den Paastand, som blev fremsat af et Medlem i Folketinget: at Sukkerroedyrkerne ikke havde faaet nogen Fordel af det Statstilskud, som blev givet i 1930. Det er oplagt, at Sukkerroedyrkerne fik Fordel deraf. Staten betalte i direkte Tilskud 1 165 000 Kr., og Sukkerfabrikkerne